

[Aksel Larsen.]

drejede sig om, saa helt uden Forudsætninger modtog vi ikke Forelæggelsestalerne og de trykte Lovforslag. Nej, Komplekset er let overskueligt. Det er let at se, at det, det her drejer sig om, er en lovmæssig gennemført Nedsækering af Arbejdernes Leveniveau i en Maalestok, som vi aldrig før har været ude for i dette Land og aldrig har drømt om at komme ud for.

Hvad angaar det Lovforslag, som formelt er til Behandling nu, Forslaget om Ophævelse af Pristalsreguleringen, er det af Statsministeren begrundet dermed, at der er indtraadt en hel Række til Dels uforudsete Prisstigninger, som igen til Dels er foraarsaget af de meget høje Fragter, og derfor er det betænkeligt at fortsætte med Pristalsreguleringen. Jeg har dertil at sige, at den Begrundelse ikke er meget værd. Regeringen kunde, hvis den vilde, have forhindret disse Prisstigninger, og hvad de høje Fragter angaar, saa er disse høje, disse uretmæssig og urimelig høje Fragter direkte fastsat af Regeringens Fragtnævn efter Regeringens Ønske, og saa skal Regeringen ikke bagefter komme og pukke paa de høje Fragter og høje Priser og sige, at disse gør det desværre nødvendigt, at vi griber ind over for Pristalsreguleringen.

Den Løsning paa Problemet, som Statsministeren samtidig gør sig til Talsmand for, hedder Reduktion eller Ophævelse af den nævnte Lønregulering og en samtidig Fastlæggelse af Varepriserne, saaledes at Skruen uden Ende bliver standset. Ja, hvis man vilde gøre det, som Statsministeren her i Ord har givet Udtryk for, at man vil gøre, saa var det jo noget helt andet, saa kunde man naturligvis ikke komme i Slutningen af Maj og sige: Nu skal Arbejderne aflevere det Løntillæg, de har faaet i Henhold til Aprilpristallet, nu skal Arbejds lønningerne skæres ned, og først derefter skal vi tage fat paa at bremse Prisstigningen. Nej, saa maatte man rigoristisk og haardhændet have gennemført Handelsministerens Bekendtgørelse af 9. April og fra og med 9 April have forhindret enhver Prisstigning i dette Land. Regeringen kunde have gjort det — det var hverken en teknisk, økonomisk eller magtmæssig Umulighed — og saa have erklæret: Naar Arbejderne har faaet Reguleringen efter Aprilpristallet, bliver der ikke flere Reguleringer. Denne sidste Erklæring kunde man imidlertid godt have sparet sig, for hvis man standsede Prisstigningerne, vilde der ikke indtræffe flere Pristalsreguleringer.

Den Vej, jeg her har beskrevet, har

man ikke ønsket at gaa, har man ikke gaaet. Det er falsk Tale, naar man siger, at man, samtidig med at man ophæver Pristalsreguleringen, vil foretage en Fastlæggelse af Varepriserne. Hvis man vilde gøre det, saa vilde man ikke erklære Pristalsreguleringen for død og magtesløs for Tid og Evighed, saa vilde man i det mindste tilade, at der var en Mulighed for Regulering efter Juli- og Oktoberpristallet. Det tillader man ikke. Man ophæver den fuldstændigt og erklærer dermed, at man selv godt har været klar over, at man agter ogsaa i Fremtiden at lade Priserne stige og lade Dyrtiden blive værre. Dette er Sandheden om Loven om Ophævelse af Pristalsreguleringen og om Regeringens Hensigter dermed.

Hvad Lovkomplekset i øvrigt angaar, saa har det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch karakteriseret det saadan, at Pristalsreguleringsloven er ledsaget af en Række afbødende Lovforslag, der fordeler Byrderne. Dette er ganske urigtigt. De Foranstaltninger, som de 9 Kriselove omfatter, er følgende:

For det første, at Pristalsreguleringen efter Oktoberoverenskomsten ophæves, og at Lønningerne skrues tilbage til Niveauet fra Januar-Pristallet. Man nægter altsaa Arbejderne Dækning for den Prisstigning, der har fundet Sted. Man nægter Arbejderne delvis Dækning for den kolossale Prisstigningsbølge, som satte ind umiddelbart efter Januar-Pristallets Offentliggørelse.

For det andet omfatter Kriselovene en Bestemmelse om, at en Voldgiftsdomstol, der bliver sammensat af 3 Overklasse-repræsentanter, skal afgøre Lønningerne for Land- og Skovbrugsarbejdere, for Mejerister og for Slagteriarbejdere.

For det tredje siger en af Lovene, at der i hver Landkommune skal nedsættes et særligt Udvalg til at fordele de forhaandenværende Arbejdere til de forhaandenværende Arbejdsgivere. Der skal ikke mere tages Hensyn til Overenskomster og Tariffer. Folk skal under Trusel om Fortabelse af Retten til Understøttelse tvinges til at tage Arbejde for, hvad Herren vil byde.

For det fjerde ophæver man altsaa, samtidig med at man gennembryder Tarifferne i Landdistrikterne, reelt Retten til Arbejdsløshedsunderstøttelse for alle under 25 Aar i Landdistrikterne. Man retter den første Torpedo mod de med Fagforeningerne forbundne Arbejdsløshedskasser.

For det femte skal der indføres en saakaldt Arbejdsfordeling for Lønarbejdere og lavere lønnede Tjenestemænd. Den skal kun ramme Arbejdere og dermed lige-